

GEOLÓGIAI ESEMÉNYEK.

1. Schafarzik Ferenc emlékbeszéde Böckh Jánosról.

A Magyar Tudományos Akadémia 1914 február 23-án esti 6 órakor összes ülést tartott, amelyen SCHAFARZIK FERENC levelező tag emlékbeszédet tartott NAGYSÚRI BÖCKH JÁNOSRÓL, a m. kir. földtani intézet volt igazgatójáról, aki a Magyar Tudományos Akadémiának levelező tagja volt.

A hangulatos emlékbeszéd meghallgatására nagyszámú előkelő közönség gyűlt egybe.

A családtagok közül ott láttuk BÖCKH HUGÓ dr. m. kir. főbányatanácsost, a selmecebányai főiskola r. tanárát. BÖCKH BÉLÁT, a Siemens-Schuckert budapesti elektromos cég főmérnökét és BÖCKH BÉLÁNÉ úrhölgyet.

Megjelentek továbbá a következő vendégek: BÁRDOSY ANTAL m. kir. főbányatanácsos, a m. kir. pénzügyminisztérium képviselőjében, DEVECIS DEL VECCHIO FERENC székesfővárosi nyug. középítési igazgató, EMSZT KÁLMÁN dr., m. kir. földtani intézeti osztálygeológus és vegyész, özv. GÖTZ KÁROLYNÉ, HORUSITZKY HENRIK m. kir. főgeológus, KÁROLY REZSŐ dr. gazdasági akadémiai igazgató, a m. kir. földművelésügyi minisztériumból, KOVÁCH ANTAL műegyetemi tanársegéd, KULCSÁR KÁLMÁN dr. műegyetemi tanársegéd, LÁSZLÓ GÁBOR dr. m. kir. osztálygeológus, LITSCHAUER LAJOS m. kir. főbányatanácsos, a Bányászati s Kohászati Lapok főszerkesztője, KISSÁRMÁSI MÁLY SÁNDOR nyug. m. kir. miniszteri tanácsos, PÁLFY MÓR dr. m. kir. főgeológus, PAPP KÁROLY dr. a Földtani Közlöny szerkesztője, POSEWITZ TIVADAR m. kir. főgeológus, ROZLOZSNIK PÁL m. kir. geológus, SAXLEHNER KÁLMÁN gyógyforrástulajdonos, SCHAFARZIK FERENCNÉ, özv. SCHMIDT SÁNDORNÉ, SCHIRÉTER ZOLTÁN dr. m. kir. geológus, SIGMOND ELEK dr. műegyetemi tanár, SZONTAGH TAMÁS dr. a m. kir. földtani intézet aligazgatója, STROBL LAJOS tanár, szobrászművész, TAVASZY VALÉRIA, VENDL ALADÁR dr. m. kir. geológus, ZSEDÉNYI BÉLA m. kir. miniszteri tanácsos a földművelésügyi minisztériumból, ZSIGMONDY ÁRPÁD az Osztr. Magy. Államvasut Társaság nyug. főfelügyelője.

A M. Tud. Akadémia tagjai közül jelen voltak: PLÓSZ SÁNDOR másod-elnök elnöklete alatt báró FÖRSTER GYULA tiszteleti tag, továbbá BALLAGI ALADÁR, BÉKEFI REMIG, CONCHA GYŐZŐ, CSÁNKI DEZSŐ, id. ÉNTZ GÉZA, báró EÖTVÖS LÓRÁND dr., FEJÉRPATAKY LÁSZLÓ, FRÖHLICH IZIDOR, GOLDZIHNER IGNÁC, HEGEDÜS ISTVÁN, HORVÁTH GÉZA, ILOSVAY LAJOS, KLEIN GYULA, KOCH ANTAL, KÖVESLIGETHY RADÓ, KRENNER JÓZSEF, MATLEKOVICS SÁNDOR, MÉHELY LAJOS, MUNKÁCSI BERNÁT, NÉMETHY GÉZA, RADOS GUSZTÁV, RÉTHY

MÓR, SIMONYI ZSIGMOND, SZILY KÁLMÁN és SZINYEI JÓZSEF rendes tagok. Továbbá ÁLDÁSY ANTAL, CSÁSZÁR ELEMÉR, ifjú ENTZ GÉZA, FEJÉR LIPÓT, FINÁCZY ERNŐ, HOÓR MÓR, KOMÁROMY ANDRÁS, LŐRENTHEY IMRE, MAHLER EDE, ÓNODI ADOLF, SCHAFARZIK XAVÉR FERENC, SZARVASY IMRE, TÖTTÖSY BÉLA, TUZSON JÁNOS, VISZOTA GYULA, ZEMPLÉN GYÓZÓ levelező tagok, és HEINRICH GUSZTÁV főtitkár. Távolaradásukat kimentették: LÓCZY LAJOS egyetemi tanár, földtani intézeti igazgató, MATTYASOVSKY JAKAB nyug. osztálygeológus Pécsen, SÖPKÉZ SÁNDOR és ZIELINSZKI SZILÁRD műegyetemi tanárok.

DARÁNYI IGNÁC tiszteleti tag a következő táviratot küldötte a M. Tud. Akadémiának: «Élénk sajnálatomra az emlékbeszéden nem lehetvén jelen, az ünnepelt nemes emlékének, noha a távolból, de hű kegyelettel adózom.»

2. Dr. Suess Ede halála.

Folyó évi április 26-án hunyt el 82 éves korában a bécsi műegyetem első geológiai tanszékének nyugdíjban lévő világhírű tanára: SUESS EDE, a Magyarhoni Földtani Társulatnak 1886 óta tiszteletbeli tagja. Utolsó akaratahoz képest az elhunytat április 29-én d. u. 5 órakor Márcfalván Sopron-megyében, az ágostai evangélikus egyház szertartása szerint helyezték örök nyugalomra. Temetésén különösen a bécsi körökből számosan jelentek meg.

A gyászszertartáson a Magyarhoni Földtani Társulatot elnöke: DR. SCHAFARZIK FERENC műegyetemi tanár, a m. kir. földtani intézetet pedig DR. VOGL VIKTOR kir. geológus urak képviselték, akik megbízóik meghagyásából két babékoszorut helyeztek el a megboldogult tudós sírjára. A búcsúbeszéd sorában SCHAFARZIK FERENC elnök nemcsak kettőjük, hanem az összes magyar geológusok nevében is a következő beszéddel búcsúztatta el a sír szélén a nagyra-becsült halottat:

«Mélyen tisztelt gyászoló Gyülekezet!

Mi mint a Magyarhoni Földtani Társulat és a m. kir. Országos Földtani Intézet küldöttjei jelentünk meg itten, hogy SUESS EDÉ-től a geológiai tudás világbajnokától búcsúzzunk! Mély megindultsággal tekintünk SUESS EDE nyílt kriptájára s alig nyugodhatunk meg abba a tudatba, hogy Ő, a felejtethetlen vezér már ninesen többé az élők sorában. A geológus világ ugyanis több mint 60 év óta hozzászokott volt ahhoz, hogy Ő tőle okulásban részesüljön és halhatatlan műveiből tudást merítsen. Meggyőző szavai messzire ballatszottak el tanterme falain kívül is és irányt szabtak földünk geológiai fölépítése és fejlődéstörténete tekintetében még a legtávolabb állók számára is. Mély járású kutató-, írói- és tanári működését a Magyarhoni Földtani Társulat elismerte az által, hogy Őt, a szellemes tudóst mintegy 30 év előtt tiszteletbeli tagjává megválasztotta. Az immár Megboldogult különböző munkáiban, főleg azonban az «*Antlitz der Erde*» (Földünk arculata) című nagy művében ismételtelen foglalkozott Kárpát övezte hazánk geológiai viszonyaival, s igaz örömmel láttuk, hogy a magyar föld mindig jobban nőtt hozzá a szívéhez; valamint észrevettük azt is, hogy viszont irányunkban is mindenkor meleg baráti érzéssel viseltetett. Magyarország földje oly annyira kedves volt neki, hogy magasan szárnyaló gon-

dolatait sehol nyugodtabban rendbe szedni nem tudta, mint az ő csendes és kedves Márfalváján. Távolságától zavartalanul mélyedhetett bele a nyaralója erkélyéről jól látható Alpok bonyodalmas szerkezetébe és innen pillantott Ő bele szinte látnoki képességgel még távoli kontinensek fölépítésébe, sőt még tekintélyes mélysékekig egész földünk belsejébe is!

Mi magyarok kiváló megtiszteltetésnek érezzük, hogy az általánosan kedvelt és tisztelt Mester utolsó akarata szerint a már előbb dicsőült élettársa oldalán magyar földben óhajtott örök álmát aludhatni. Úgy vesszük, mint melegen érző szívének nagybecsű zálogát, amelyet őszinte szeretettel tisztelni és megbecsülni kötelességünk lesz. Legyen nekünk mélyen tisztelt gyászoló közönség ez a sír, pihenést nem ismerő áldásos életének utolsó állomása itten, Márfalva hangulatos temetőjén, egy olyan kegyeletes jelvény, amely arra lesz hivatva, hogy a két egymásra oly annyira ráutalt testvérállam között a kölcsönös baráti megbecsülés érzését ébren tartsa! — Ilyenformán SUESS EDE soha el nem muló életében mindig a szabadelvű eszméknek hódolt szelleme túl fog majd emelkedni a szűkebb szakkörök látóhatára fölé és mintegy földfölötti magasságok fényében példaadó szimbóluma lesz a két állam népei közti egyre bensőbbé alakuló csereviszonyának!¹

Isten áldja SUESS EDE szellemét és dicső emlékét!»

*

Ezen rövid bejelentéshez még csak azt tesszük hozzá, hogy a Magyarhoni Földtani Társulat nagynevű tiszteleti tagjáról jövő közgyűlésén még különösen fog megemlékezni.

A SZERKESZTŐSÉG.

¹ Az eredeti, német nyelven elmondott szöveget l. e füzet 225. oldalán.